

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 316/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mesta K., K., zastúpeného advokátom JUDr. P. E., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 26/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mesta K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2011 doručená sťažnosť Mesta K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 26/2003.

Sťažovateľ v podstatnej časti sťažnosti uviedol:

«Dňa 23.04.2010 sa vo veci vedenej pod spisovou značkou 7Ccu /26/2003 konalo na Okresnom súde v Komárne pojednávanie. Na tomto pojednávaní bol samosudcom vyhlásený rozsudok.

Nakoľko súd právnenému zástupcovi sťažovateľa, ktorý vystupoval v predmetnom konaní na strane odporcu, v nasledujúcich takmer 8 mesiacoch, v rozpore s ustanovením § 158 ods. 4 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), nedoručil písomné vyhotovenie vyššie spomenutého rozsudku, podal odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 17.12.2010 predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Túto sťažnosť predseda Okresného súdu Komárno vyhodnotil ako dôvodnú, pričom treba podotknúť, že písomné vyhotovenie rozsudku bolo sťažovateľovi nakoniec doručené až po viac ako 9 mesiacoch od jeho vyhlásenia bez uvedenia akéhokoľvek relevantného dôvodu, ktorý oneskorené vypracovanie a doručenie spôsobil.

Navyše pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, bolo nariadené až s 19 mesačným odstupom, teda po viac ako 1,5 roku od predchádzajúceho pojednávania zo dňa 23.09.2008. Na takýto výrazný časový odstup nebol daný žiadny relevantný dôvod, pretože súd toto pojednávanie uznesením pôvodne odročil na termín 02.12.2008, z čoho vyplýva, že ani samotný súd vôbec nepovažoval dlhý časový odstup nového pojednávania za potrebný.

Z dôvodu zmeny petitu a doručenia ďalších dôkazov zo strany navrhovateľa v predmetnom spore bolo pojednávanie, ktoré bolo pôvodne nariadené na 02.12. 2008 zrušené. Ďalšie pojednávanie však bolo nariadené až na 02.02.2010, teda až o 14 mesiacov neskôr, pričom termín pojednávania bol ustanovený až dňa 14.11.2009, a to opäť bez udania akéhokoľvek dôvodu, prečo súd v tak dlhom časovom úseku vôbec nekonal a nenariadil pojednávanie.

Napriek tomu, že v čase spisovania tejto ústavnej sťažnosti už je sťažovateľovi rozsudok súdu doručený, čím sa zdanlivo odstránil problém prietahov, porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces garantovaného ústavou bolo nečinnosťou súdu, jednak pri tak triviálnom úkone, ako je písomné vyhotovenie vyhláseného rozsudku, a pred tým nariadenie pojednávania, výrazne porušené. Navyše sťažovateľ podal voči rozsudku odvolanie, z čoho vyplýva, že vec nebola právoplatne skončená. S ohľadom na možné

spôsoby rozhodnutia odvolacieho súdu je možné, že sa vec opätovne vráti na konanie k porušovateľovi, z čoho vyplýva, že hrozba prieťahov v konaní nie je odstránená. Žiadame preto ústavný súd, aby nám bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 3.174,27 €.

Výšku požadovaného finančného zadosťučinenia odvíjame z hodnoty žalovanej sumy, ktorá bola vo výške 219.916,51 €, pričom odporca - sťažovateľ bol úspešný v sume 211.618,04 €, čo predstavuje 96,22 % zo žalovanej sumy. Finančné zadosťučinenie si preto žiadame vo výške 1,5 %-ného podielu z úspechu odporcu v spore.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností namietame porušenie nášho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“

K porušeniu nášho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov dochádzalo vyššie opísaným postupom Okresného súdu Komárno v celom konaní sp. zn. 7Ccu /26/2003...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Postupom Okresného súdu Komárno vo veci spis. zn. 7Ccu /26/2003 bolo základné právo sťažovateľa na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky porušené.

Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.174,27 €.“

Sťažovateľ mimo petitu sťažnosti požiadal, aby mu ústavný súd priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 314,18 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Vzhľadom na viazanosť ústavného súdu petitom sťažnosti považoval ústavný súd pri predbežnom prerokovaní za právne významné, že sťažovateľ v návrhu rozhodnutia, ktorého

sa od ústavného súdu vo svojej sťažnosti domáha, žiada vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 26/2003.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Ústavný súd zistil, že okresný súd 16. marca 2011 postúpil vec vedenú pod sp. zn. 7 Ccu 26/2003 Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 7 Ccu 26/2003 z 23. apríla 2010.

Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu (29. apríla 2011) sa vec nenachádzala na okresnom súde. Sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti už nekonal. Z uvedeného dôvodu okresný súd už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani spôsobovať prietahy v ňom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby si svoje práva kvalifikovane uplatnil v prípade, ak by bola vec odvolacím súdom vrátená na nové konanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2011